

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

KEN nr 10340 af 07/12/2017 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2017-80-0062

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 2017-80-0062

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2017-80-0062

Redigeringsret. Politiken var berettiget til at afvise læserbrev

En person klagede over, at Politiken ikke bragte hans læserbrev, der ifølge personen indeholder oplysninger af væsentlig betydning for offentligheden. Da redaktøren som udgangspunkt er berettiget til at redigere mediet og beslutte, hvad man vil bringe, afviste Pressenævnets formand at behandle klagen.

[Klager] har ved mail af 27. november 2017 klaget til Pressenævnet over, at Politiken har afvist at bringe hans læserbrev, idet han mener, at god presseskik er tilsidesat.

[Klager] har til støtte for klagen blandt andet anført, at Politiken henholdsvis den 20. og 22. november 2017 bragte ukorrekte oplysninger i artiklerne *"Tragedien i Libyen"* og *"Bosniens slagter"*. Han har yderligere henvist til de "Grundlæggende synspunkter" i indledningen til de vejledende regler for god presseskik, hvoraf det fremgår:

"Under brud på god presseskik henhører også at hindring af berettiget offentliggørelse af informationer af væsentlig betydning for offentligheden,"

[Klager] har i den forbindelse henvist til, at hans læserbrev burde offentliggøres, da indholdet er af væsentlig betydning for offentlighedens forståelse af, om dansk deltagelse i krigshandlinger er sket på et rigtigt grundlag. Af [Klager]s læserbrev fremgår blandt andet:

"[...]"

I lederen mandag den 20. november 2017 hedder det: "Der var masser af gode grunde til, at Vesten interвенerede i Libyen i foråret 2011. Alternativet havde formentlig været en massakre på oprørerne i Benghazi."

Det britiske parlaments udenrigspolitiske udvalg foretog i 2016 en undersøgelse af interventionen i Libyen. Udvalgets vurdering fremgår af rapportens pkt. 31-38. Konklusionen er, at den britiske regering ikke havde kunnet verificere, at Gaddafis regime udgjorde en trussel mod civilbefolkningen. I de byer, regeringsstyrkerne havde generobret på vej mod Benghazi, havde der ikke været nogen hævnakter mod civile, og inden fremrykningen mod Benghazi lovede Gaddafi amnesti til dem, der ville overgive sig.

Det britiske parlamentudvalgs rapport er mig bekendt den eneste grundige og kvalificerede undersøgelse af grundlaget for interventionen i Libyen, der findes.

I Politikens leder onsdag den 22. november 2017 hedder det: "Hovedarkitekten bag det bosniske blodbad, den serbiske diktator Slobodan Milosevic..".

FN's Krigsforbryderdomstol afsluttede i marts 2016 sagen mod den serbisk-bosniske leder Karadzic for dennes forbrydelser i krigen i Bosnien 1992-95.

I domsudskrift af 24. marts 2016, pkt. 3274-3297 gennemgås Milosevics rolle i sagen.

Domstolen slår fast, at Milosevic ikke var enig i de bosniske serberes plan. Fra starten af konflikten var Milosevic og Karadzic enige om at modarbejde, at Bosnien blev udskilt fra det daværende Jugoslavi-

en. Men som begivenhederne udviklede sig, tog Milosevic afstand fra de bosniske serberes overgreb. Milosevic var vred over, at de bosniske serbere afviste Vance-Owen fredsplanen. I møder med de bosniske serbere slog Milosevic fast, at alle etniske grupper skulle beskyttes, at Serbernes interesse ikke var diskrimination og, at forbrydelse skulle bekæmpes.

Ingen andre end Krigsforbryderdomstolen har mig bekendt foretaget en tilsvarende grundig og kvalificeret undersøgelse af Milosevics rolle i begivenhederne i Bosnien i 1992-95. Undersøgelsen dokumenterer, at Milosevic ikke var ”hovedarkitekten bag blodbadet i Bosnien”.

3 Pressenævnets formand, Hanne Schmidt, udtaler:

[Klager] har klaget over, at Politiken har afvist at bringe hans læserbrev, der ifølge ham indeholder oplysninger af væsentlig betydning for offentligheden.

Det er Pressenævnets opfattelse, at der gælder et almindeligt princip om, at redaktøren som udgangspunkt er berettiget til at redigere mediet og beslutte, hvad man vil bringe i avisen.

Det bemærkes dog generelt, at en avis (redaktøren) på baggrund af sin egen eller sine medarbejders adfærd kan have forpligtet sig til at bringe en given omtale.

Pressenævnet finder det ikke dokumenteret, at Politiken har påtaget sig en forpligtelse til at bringe [Klager]s læserbrev. Redaktøren måtte herefter anses for berettiget til at beslutte ikke at bringe læserbrevet. Klagen afvises herefter som åbenbart grundløs, jf. medieansvarsloven § 43, stk. 2, nr. 1, uanset at indholdet måtte indeholde væsentlige oplysninger for offentligheden.

Afgjort den 7. december 2017